

betreft de omschrijving, de aanduiding, de aanbiedingsvorm en de bescherming van bepaalde wijnbouwproducten (PB L 118, blz. 1) — Verbod van nabootsing of suggestief gebruik van beschermde aanvullende traditionele aanduidingen — Mogelijkheid om een dergelijke aanduiding te gebruiken in een andere taal dan die waarin de beschermde traditionele aanduiding is gesteld, of voor wijn uit een andere lidstaat dan die van de beschermde traditionele aanduiding — Gebruik van de Franse aanduidingen „Réserve” of „Grande Réserve” of van de Duitse aanduidingen „Reserve” of „Privat-Reserve” voor Duitse wijn

Dictum

- 1) Artikel 47, lid 2, sub c, van verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, juncto bijlage VII, deel B, punt 3, bij deze verordening en artikel 6, lid 1, van verordening (EG) nr. 753/2002 van de Commissie van 29 april 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening nr. 1493/1999 van de Raad wat betreft de omschrijving, de aanduiding, de aanbiedingsvorm en de bescherming van bepaalde wijnbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1512/2005 van de Commissie van 15 september 2005, moet aldus worden uitgelegd dat het gebruik van een aanduiding betreffende een productie-, bereidings-, rijpingsmethode of de kwaliteit van een wijn uit hoofde van die bepalingen slechts kan worden toegestaan indien deze aanduiding bij de personen waarvoor zij bestemd is, geen aanleiding kan geven tot verwarring tussen deze aanduiding en de aanvullende traditionele aanduidingen als bedoeld in genoemde bijlage VII, deel B, punt 1, sub b, vijfde gedachtestreepje, en artikel 23 van verordening nr. 753/2002. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of de in het hoofdgeding aan de orde zijnde aanduidingen aanleiding tot verwarring kunnen geven.
- 2) Artikel 24, lid 2, sub a, van verordening nr. 753/2002, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1512/2005, moet aldus worden uitgelegd dat ingeval een traditionele aanduiding is vertaald in een andere taal dan die waarin die aanduiding in bijlage III bij deze verordening is vermeld, van imitatie van die aanduiding of van suggestief gebruik in de zin van die bepaling sprake kan zijn, wanneer deze vertaling aanleiding kan geven tot verwarring of tot misleiding van de personen voor wie zij bestemd is. Het staat aan de verwijzende rechter om te onderzoeken of dit het geval is in het bij hem aanhangige geding.
- 3) Artikel 24, lid 2, van verordening nr. 753/2002, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1512/2005, moet aldus worden uitgelegd dat een in bijlage III van die verordening opgenomen traditionele aanduiding bescherming geniet zowel voor wijnen van dezelfde wijnsoort of dezelfde wijnsoorten die afkomstig zijn uit dezelfde producerende lidstaat als die van die traditionele aanduiding, als voor wijnen van dezelfde wijnsoort of dezelfde wijnsoorten die afkomstig zijn uit de overige producerende lidstaten.

(¹) PB C 237 van 30.9.2006.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 maart 2008 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door Raad van State — Nederland) — Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening (C-383/06), Gemeente Rotterdam (C-384/06)/Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant (C-385/06)/Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

(Gevoegde zaken C-383/06 tot en met C-385/06) (¹)

(Structuurfondsen — Artikel 23, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 — Intrekking en terugvordering van communautaire financiële bijstand — Artikel 249 EG — Bescherming van gewettigd vertrouwen en van rechtszekerheid)

(2008/C 116/10)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening (C-383/06), Gemeente Rotterdam (C-384/06), Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant (C-385/06)

Verwerende partijen: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Nederlandse Raad van State — Uitlegging van artikel 23, lid 1, van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds — Intrekking en terugvordering van communautaire financiële bijstand — Artikelen 10 en 249 EG — Toepassing van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht

Dictum

- 1) Artikel 23, lid 1, van verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 2082/93 van de Raad van 20 juli 1993, schept voor de lidstaten, zonder dat een bevoegdheidsattributie naar nationaal recht noodzakelijk is, een verplichting om als gevolg van misbruik of nalatigheid verloren middelen terug te vorderen.
- 2) De terugvordering van als gevolg van misbruik of nalatigheid verloren middelen moet geschieden op de voet van artikel 23, lid 1, van verordening nr. 4253/88, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2082/93, en volgens de modaliteiten van het nationale recht, vooropgesteld dat de toepassing van dit recht geen afbreuk doet aan de

toepassing en de werkzaamheid van het gemeenschapsrecht en niet tot gevolg heeft dat de terugvordering van de op onregelmatige wijze toegekende gelden nagenoeg onmogelijk wordt gemaakt. Het staat aan de nationale rechter om de toepassing van het gemeenschapsrecht ten volle te verzekeren door indien nodig nationale bepalingen zoals de Algemene wet bestuursrecht die hieraan in de weg staan, buiten toepassing te laten of uit te leggen. De nationale rechter kan de gemeenschapsrechtelijke beginselen van rechtszekerheid en bescherming van het gewettigd vertrouwen toepassen bij de beoordeling van het gedrag van zowel de begunstigde van de verloren middelen als de betrokken bestuursorganen, vooropgesteld dat met het belang van de Gemeenschap ten volle rekening wordt gehouden. Het feit dat de begunstigde van de gelden een publiekrechtelijke rechtspersoon is, is daarbij irrelevant.

(¹) PB C 310 van 16.12.2006.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 13 maart 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Niedersächsisches Finanzgericht — Duitsland) — Securenta Göttinger Immobilienanlagen und Vermögensmanagement AG/Finanzamt Göttingen

(Zaak C-437/06) (¹)

(Zesde BTW-richtlijn — Belastingplichtige die tegelijkertijd, belaste of vrijgestelde, economische activiteiten en niet-economische activiteiten verricht — Recht op aftrek van betaalde voorbelasting — Kosten verbonden aan uitgifte van aandelen en atypische deelnemingen — Verdeling van betaalde voorbelasting volgens economische aard van activiteit — Berekening van pro rata voor toepassing van aftrek)

(2008/C 116/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Niedersächsisches Finanzgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Securenta Göttinger Immobilienanlagen und Vermögensmanagement AG

Verwerende partij: Finanzamt Göttingen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Niedersächsisches Finanzgericht — Uitlegging van de artikelen 2, sub 1 en 17, lid 5, van de richtlijn 77/388/EEG: Zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Uitgifte van aandelen en stille

deelnemingen door naamloze vennootschap in verband met kapitaalverhoging — Handeling onder bezwarende titel in de zin van artikel 2, sub 1, van de richtlijn — Aftrekbaarheid van btw afhankelijk van rechtstreeks en onmiddellijk verband met onderneming van belastingplichtige — Gedeeltelijke aftrekbaarheid in de zin van artikel 17, lid 5, van de richtlijn

Dictum

- 1) Wanneer een belastingplichtige zowel economische — belaste of vrijgestelde — activiteiten verricht als niet-economische activiteiten, die buiten de werkingssfeer vallen van de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, is de btw over de kosten verbonden aan de uitgifte van aandelen en atypische stille deelnemingen slechts aftrekbaar voor zover deze kosten kunnen worden toegerekend aan de economische activiteit van de belastingplichtige in de zin van artikel 2, lid 1, van deze richtlijn.
- 2) De vaststelling van de methoden en criteria voor de verdeling van de betaalde voorbelasting tussen economische en niet-economische activiteiten in de zin van de Zesde richtlijn (77/388) behoort tot de beoordelingsbevoegdheid van de lidstaten, die bij de uitoefening van deze bevoegdheid rekening moeten houden met het doel en de systematiek van deze richtlijn en daarbij een berekeningsmethode moeten bepalen die objectief weergeeft welk deel van de in een eerder stadium gedane kosten werkelijk toe te rekenen is aan elk van deze twee activiteiten.

(¹) PB C 326 van 30.12.2006.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 13 maart 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana — Italië) — Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della Regione Sicilia, Regione Sicilia/Domenico Valvo

(Zaak C-78/07) (¹)

(Landbouw — Verordeningen (EEG) nr. 2328/91 en (EG) nr. 950/97 — Artikelen 17 en 18 — Compenserende vergoeding voor permanente natuurlijke belemmeringen — Landbouwers die anciënniteitspensioenen ontvangen — Recht op compenserende vergoeding — Grenzen)

(2008/C 116/12)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana